

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2018 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący	SSO Alina Gąsior
Protokolant	st.sekretarz sądowy Beata Gurdziołek

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2018 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z powództwa U. 3 Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko A. B. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą (...) A. B. w D.

o zapłatę

1. oddała powództwo;

2. zasądza od powoda U. 3 Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. na rzecz pozwanego A. B. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) A. B. w D. kwotę 5.417,00 złotych (pięć tysięcy czterysta siedemnaście 00/100) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego .

SSO Alina Gąsior

Sygn. akt I C 1577/17

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 15 września 2017 roku do Sądu Rejonowego w Lublinie w (...) powód U. 3 Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i zasądzenie od pozwanego A. B. (...) A. B. kwoty 140.406,78 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że pozwanego (...) Bank S.A. łączyła umowa bankowa z dnia 17 października 2009 roku. Pozwany nie wywiązywał się z przyjętego zobowiązania, nie regulując na rzecz Banku płatności. Bank wypowiedział umowę i w konsekwencji cała kwota stała się wymagalna. G. (...) Bank na podstawie umowy przelewu zbył przysługującą mu wierzytelność na rzecz powoda. Powód wskazał również, co składa się na dochodzoną pozvem kwotę.

Sąd Rejonowy w Lublinie przekazał sprawę do Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb., stwierdzając brak podstaw do wydania nakazu zapłaty.

W piśmie złożonym w dniu 13 października 2017 roku powód podtrzymał dotychczasowe stanowisko, wnosząc jednocześnie o dopuszczenie dowodu z Bankowego Tytułu Egzekucyjnego z dnia 10 marca 2014 roku i postanowienia Sądu Rejonowego w Radomsku o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi wykonalności na okoliczność, że dochodzone powództwem roszczenie nie jest przedawnione.

W dniu 30 października 2017 roku Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną kwotę, zgodnie z żądaniem pozwu i koszty procesu.

Pozwany reprezentowany przez pełnomocnika wniósł sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przewidzianych.

Pozwany podniósł, że dochodzone pozwem roszczenie uległo przedawnieniu. Bieg terminu przedawnienia roszczenia rozpoczął bieg w dniu 7 listopada 2013 roku, tj. dzień po wypowiedzeniu umowy, co nastąpiło w dniu 6 listopada 2013 roku. Roszczenie uległo przedawnieniu w dniu 7 listopada 2016 roku. Pozwany zaznaczył również, że nawet gdyby bieg terminu przedawnienia liczyć od dnia 17 kwietnia 2014 roku (data nadania klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu), to i tak roszczenie uległo przedawnieniu na podstawie art. 118 k.c.

Powód reprezentowany przez pełnomocnika nie ustosunkował się do sprzeciwu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pomiędzy pozwanym a (...) Bank S.A. została zawarta w dniu 17 października 2009 roku, umowa bankowa, na podstawie której Bank przekazał do dyspozycji powoda określone środki pieniężne. Kredyt zaciągnięty został przez pozwanego na zakup samochodu. W dniu 6 listopada 2013 roku umowa została wypowiedziana przez Bank.

(dowód: umowa kredytu – k. 18, 19, zestawienie wierzytelności – k. 27, 28)

W dniu 10 marca 2014 roku G. (...) Bank wystawił Bankowy Tytuł Egzekucyjny wskazujący, że na wymagalne zadłużenie składają się: należność główna w kwocie 97.432,41 zł, odsetki umowne od dnia 20.10.2009 r do 06.11.2013 r. w kwocie 9.293,49 zł, odsetki za opóźnienie w kwocie 5.545,32 zł, opłaty i prowizje – 6.551,88 zł. Postanowieniem z dnia 17 kwietnia 2014 roku Sąd Rejonowy w Radomsku nadał bankowemu tytułowi egzekucyjnemu wystawionemu w dniu 10 marca 2014 roku przez (...) Bank S.A. w W. klauzulę wykonalności.

(dowód: bankowy tytuł egzekucyjny – k. 23, postanowienie z dnia 17 kwietnia 2014 roku – k. 24)

W dniu 8 maja 2015 roku pozwany został zawiadomiony o dokonanej cesji wierzytelności przysługującej Bankowi na rzecz U. 3 Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W..

(dowód: zawiadomienie o cesji – k. 25, zawiadomienie – k. 26, umowa przelewu wierzytelności – k. 30 – k. 37, zestawienie wierzytelności – k. 27 - 29)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie. W niniejszej sprawie powód dochodził od pozwanego kwoty 140.406,78 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie z tytułu wierzytelności przysługującej zbywcy wierzytelności wobec pozwanego z uwagi na niespłacenie zaciągniętego kredytu. Pozwany nie kwestionował faktu zaciągnięcia kredytu, braku spłaty należności na rzecz Banku, ani też wysokości dochodzonego roszczenia, natomiast podniósł zarzut przedawnienia.

Bezspornym jest również, że wierzytelność przysługująca Bankowi została zbyta na rzecz powoda, o czym pozwany został powiadomiony.

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. W wyniku przelewu przechodzi na nabywcę ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki wiązał go z dłużnikiem. Stosunek zobowiązaniowy nie ulega zmianie, natomiast zmienia się osoba uczestnicząca w nim po stronie wierzyciela. Celem i skutkiem przelewu jest przejście wierzytelności na nabywcę i utrata jej przez cedenta – zbywcę.

Wierzytelność przysługująca (...) Bank S.A. została skutecznie zbyta na rzecz powoda, który w tym zakresie stał się następcą prawnym cedenta, a co za tym idzie podmiotem uprawnionym do dochodzenia spełnienia świadczenia pieniężnego na swoją rzecz.

Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy Prawo bankowe przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Termin przedawnienia roszczeń banku wynikających z umowy kredytowej, także tych stwierdzonych bankowym tytułem egzekucyjnym, wynosi trzy lata zgodnie z art. 118 k.c.

Bieg terminu przedawnienia roszczeń może zostać przerwany przez każdą czynność podjętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia (art. 123 § 1 pkt 1 k.c.), ale również przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje (art. 123 § 1 pkt 2 k.c.).

Zobowiązanie pozwanego wynika z zawartej z Bankiem w dniu 17 października 2009 roku umowy kredytowej. Z uwagi na to, iż pozwany zaprzestał regulowania rat kredytu, bank (pierwotny wierzyciel) wypowiedział umowę w dniu 6 listopada 2013 roku, co postawiło w stan wymagalności całą należność wynikającą z umowy.

W dniu 10 marca 2014 roku G. (...) Bank wystawił Bankowy Tytuł Egzekucyjny wskazujący, że na wymagalne zadłużenie składają się: należność główna w kwocie 97.432,41 zł, odsetki umowne, odsetki za opóźnienie, opłaty oraz prowizje. Postanowieniem z dnia 17 kwietnia 2014 roku Sąd Rejonowy w Radomsku nadał bankowemu tytułowi egzekucyjnemu wystawionemu w dniu 10 marca 2014 roku przez (...) Bank S.A. w W. klauzulę wykonalności.

Powód nie wskazał, aby na podstawie tego tytułu została wszczęta egzekucja wobec pozwanego.

Co do zasady zarówno złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, jak i wszczęcie postępowania egzekucyjnego na podstawie takiego tytułu wykonawczego przerywa na podstawie art. 123 § 1 pkt 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. bieg przedawnienia jako czynność przedsięwzięta bezpośrednio w celu egzekwowania roszczeń. Rozpoczęcie na nowo biegu przedawnienia następuje bądź z chwilą prawomocnego zakończenia postępowania klauzulowego, bądź z chwilą zakończenia postępowania egzekucyjnego, w tym jego umorzenia (art. 826 k.p.c.).

W razie cesji wierzytelności na nabywcę przechodzi ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, a tym samym nabywca wstępuje w sytuację prawną cedenta, w tym również w zakresie przedawnienia. W przypadku wierzytelności objętej bankowym tytułem wykonawczym sytuacja prawna cesjonariusza kształtuje się jednak odmiennie od sytuacji prawnej nabywcy wierzytelności objętej innym tytułem wykonawczym. Nabywca wierzytelności nie będący bankiem nabywa wierzytelność w swej treści i przedmiocie tożsamą z wierzytelnością zbywającego banku, ale nie wchodzi w sytuację prawną zbywcy wywołaną przerwą biegu przedawnienia i rozpoczęciem biegu na nowo. Czynność wszczęcia postępowania egzekucyjnego przez bank wywołuje materialnoprawny skutek przerwy biegu

przedawnienia jedynie w stosunku do wierzyciela objętego bankowym tytułem wykonawczym, natomiast nabywca wierzytelności nie będący bankiem, nawet jeżeli nabycie nastąpiło po umorzeniu postępowania egzekucyjnego na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. i rozpoczęciu biegu terminu przedawnienia w stosunku do banku na nowo, nie może się powołać na przerwę biegu przedawnienia wywołaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego przez pierwotnego wierzyciela będącego bankiem. Wyjątkowość przywileju wystawiania bankowego tytułu egzekucyjnego prowadzi do wniosku, że skoro nie może on być podstawą egzekucji na rzecz innych osób niż w nim wskazane, za wyjątkiem następstwa prawnego po stronie wierzyciela innego banku, to również materialnoprawne skutki wszczęcia postępowania egzekucyjnego jako czynności wierzyciela - banku prowadzącej do przerwy biegu przedawnienia dotyczą wyłącznie tego wierzyciela i nie dotyczą nabywcy nie będącego bankiem (tak uchylił Sąd Najwyższy z dnia 29 czerwca 2016 r., III CZP 29/16, L.).

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie doszło do przedawnienia zobowiązania wynikającego z samej umowy o kredyt. Bieg przedawnienia przy tym należało liczyć od następnego dnia po wypowiedzeniu umowy o kredyt, tj. od dnia 7 listopada 2013 roku.

Ponieważ powód nie wskazał daty doręczenia pozwanemu wypowiedzenia, ale jednocześnie fakt wypowiedzenia został potwierdzony przez samego pozwanego, Sąd przyjął, iż roszczenie Banku stało się wymagalne w dniu 7 listopada 2013 roku i od tej daty należy liczyć okres przedawnienia. W konsekwencji Sąd uznał, iż roszczenie wobec pozwanego uległo przedawnieniu w dniu 7 listopada 2016 roku.

Z uwagi na skuteczne podniesienie zarzutu przedawnienia Sąd oddalił powództwo jako niezasadne.

Z uwagi na oddalenie powództwa Sąd na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. zasądził od powoda na rzecz pozwanego koszty zastępstwa procesowego w kwocie 5.417,00 złotych.

SSO Alina Gąsior

z/odpis doręczyć pełnomocnikowi pozwanego, 28 marca 2018 r

SSO Alina Gąsior